

Udvalgte overvejelser når Skatteforvaltningen indleder en kontrolsag

Twister med Skatteforvaltningen udspringer ofte af en kontrolsag, hvorfor det allerede ved den indledende dialog og kommunikation med Skatteforvaltningen er nødvendigt at gøre sig flere overvejelser.

► Af partner, advokat (H) Torben Bagge og partner, advokat (H), HD (R) Henrik Rahbek, begge TVC Advokatfirma

Efter opfordring fra Foreningen Danske Revisorer er det formålet med denne artikel at give indsigt i nogle af de overvejelser, en kommunikation med Skatteforvaltningen bør give anledning til, når der er udsigt til en tvist om f.eks. en given skatte- eller afgiftsansættelse.

I en pressemeddelelse fra Skatteministeriet dateret den 6. december 2021 fremgår det, at der nu udmøntes 200 millioner kroner til at ansætte 250 ekstra kontrolmedarbejdere som en del af regeringens reform af skattekontrollen, hvor der frem mod 2024 ansættes i alt 1.000 nye kontrolmedarbejdere.

Det må således også forventes, at der i de kommende år vil blive udøvet en yderligere skatte- og afgiftskontrol, hvilket kan give anledning til flere tvister mellem borgere og virksomheder på den ene side og Skatteforvaltningen på den anden.

Dette både i forbindelse med Skattestyrelsens kontrol af skatte- og afgiftsansættelser, men også Motorstyrelsens kontrol af f.eks. registreringsforhold, herunder angivet og betalt registreringsafgift for motorkøretøjer.

På et tidspunkt vil Skatteforvaltningen som led i sit kontrolarbejde rette henvendelse til den borger eller den virksomhed, som kontrollen er rettet mod, og det er vigtigt for at opnå det bedste resultat, at denne dialog tages meget seriøst.

Kommunikationen med Skatteforvaltningen skal altid tilrettelægges med afsæt i de konkrete forhold og de muligheder, som den pågældende borger eller virksomhed har for at sikre sine rettigheder under kontrolsagen.

Tilrettelæggelsen af nævnte kommunikation med Skatteforvaltningen bør give anledning til flere overvejelser, hvoraf udvalgte beskrives nærmere i det følgende.

Materialeindkaldelse – relevante overvejelser

På et tidspunkt under en verserende kontrolsag vil Skatteforvaltningen ofte rekvirere nogle oplysninger ved en materialeindkaldelse.

Det følger af en række bestemmelser, herunder f.eks. skattekontrollovens § 53, at virksomheder efter anmodning fra Skatteforvaltningen skal indsende oplysninger, materiale mv. til Skatteforvaltningen.

Hertil kommer, at hvis en virksomhed eksempelvis undlader at indsende oplysninger om sin indkomst efter skattekontrollovens § 2, så kan Skatteforvaltningen efter skattekontrollovens § 74 foretage en skønsmæssig ansættelse på anden baggrund, herunder med afsæt i oplysninger fra eksempelvis tidligere indgivne oplysninger om indkomst.

Modtagelsen af en materialeindkaldelse bør derfor som følge af de afledte konsekvenser altid give anledning til flere overvejelser.

I processen med at oplyse sagen og besvare Skatteforvaltningens henvendelse bør det eksempelvis altid afklares, hvilke oplysninger der er pligt til at give Skatteforvaltningen, samt hvilke oplysninger som ikke er omfattet af denne pligt, herunder også om en manglende efterlevelse af oplysningspligten er sanktioneret.

Af hensyn til at opnå den bedst mulige løsning af en eventuel efterfølgende tvist om en given skatte- eller afgiftsansættelse er det endvidere vigtigt, at der vælges en kommunikationsform ved besvarelsen af materialeindkaldelsen, som sikrer fuld fokus på troværdigheden. Netop troværdigheden omkring de relevante faktiske forhold ved de afgivne oplysninger kan senere vise sig at have stor betydning for bevisværdien af disse i en senere skatte- eller afgiftssag.

Overvejelser om aktindsigt

I forbindelse med modtagelsen af en materialeindkaldelse kan det videre være relevant at gøre sig overvejelser om, hvorvidt det kan være formålstjenligt at indhente oplysninger fra Skatteforvaltningen.

Således følger det af forvaltningslovens § 9, at en skatte- eller afgiftsyder kan forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter, såfremt denne er part i en sag, hvori der vil blive truffet afgørelse. Videre følger det i øvrigt af forvaltningslovens § 10, at Skatteforvaltningen ved en aktindsigtsanmodning bør overveje, om der skal gives adgang til oplysninger efter meroffentlighedsprincippet.

En skatteyder vil således ofte have adgang til de oplysninger, der ligger til grund for, at Skatteforvaltningen har valgt at igangsætte en kontrolsag samt de oplysninger, som Skatteforvaltningen er i besiddelse af på tidspunktet for rekvireringen af yderligere materiale hos den skatte- eller afgiftspligtige.

Det bør altid overvejes, om denne ret til aktindsigt bør udnyttes forud for en besvarelse af en materialeindkaldelse, ligesom det med afsæt i en konkret vurdering skal afklares, hvorvidt en sådan anmodning er hensigtsmæssig og formålstjenlig for den videre kommunikation med Skatteforvaltningen.

Overvej om fristreglerne er relevante

Det kan endvidere være aktuelt at få afklaret, om de oplysninger, som efterspørges i forhold til en given skatte- eller afgiftsansættelse, er relevante for Skatteforvaltningen som følge af de gældende sagsbehandlingsregler, herunder de skatteprocessuelle fristregler, som nærmere fastlægger, hvornår Skatteforvaltningen er i stand til at rejse en skatte- eller afgiftssag, herunder særligt reglerne i skatteforvaltningslovens §§ 26-27 for så vidt angår indkomst- eller ejendomsværdiskat samt §§ 31-32 for så vidt angår afgiftstilsvær og godtgørelse af afgift.

Som beskrevet i vores artikel *"Sagsbehandlingsmangler fører i stigende grad til ugyldighed"* fra Fagligt indstik, december 2021 er det ikke sjældent, at Skattestyrelsen rejser sager, hvori de skatteprocessuelle regler beklageligvis ikke er iagttaget med den konsekvens, at den senere afgørelse efterfølgende – som følge af eksempelvis en klagesag – bliver annulleret grundet ugyldighed.

Det er imidlertid væsentligt allerede fra sagens opstart at få afklaret, hvorvidt en sådan frist er overskredet, således det eventuelt i samråd med Skattestyrelsen kan konstateres, at en besvarelse af materialeindkaldelsen ikke er relevant.

En afklaring af dette forhold kan i øvrigt også bidrage til belysning af, hvorvidt Skatteforvaltningen finder det muligt at foretage en ekstraordinær genoptagelse efter Skatteforvaltningslovens § 27, stk. 1, nr. 5, dvs. med den begrundelse, at den skattepligtige eller nogen på dennes vegne – f.eks. dennes revisor – forsætligt eller groft uagtsomt har bevirket, at Skatteforvaltningen har foretaget en ansættelse på et urigtigt eller ufuldstændigt grundlag.

I en sådan situation vil det ikke sjældent også være Skatteforvaltningens opfattelse, at den pågældende skatte- eller afgiftsyder, som er genstand for kontrollen, måske har overtrådt nogle af bestemmelserne om straf i skatte- og afgiftslovene. Er det tilfældet, vil den enhed, som har forestået kontrollen, efter kontrolsagens afslutning videresende sagen til Skattestyrelsens straffesagsenhed. Dette med henblik på at vurdere, hvorvidt der er grundlag for at sanktionere den skatte- eller afgiftspligtige samt eventuelt dennes revisor.

Måtte ovennævnte vise sig relevant, er det i sagens natur vigtigt, at et sådant forhold tillige inddrages i overvejelserne om, hvorledes kommunikationen med Skatteforvaltningen håndteres.

Inddragelsen af ikke-offentliggjort praksis i kontrolsagen

Måtte Skatteforvaltningens henvendelse føre til en tvist, vil det endvidere være væsentligt at gøre sig overvejelser om, hvorvidt der er ikke-offentliggjort praksis, som med fordel kan inddrages i kontrolsagen.

Dette fordi Folketingets Ombudsmand i en udtalelse tilbage fra juni 2019 (sag nr. 19/00871) fastslog, at både offentliggjorte og ikke-offentliggjorte administrative afgørelser kan have betydning for fastlæggelsen af administrativ praksis for skatter og afgifter, men at det omvendt ikke kan forventes, at der inddrages ikke-offentliggjorte afgørelser, som ikke påberåbes af borgeren, virksomheden eller dennes rådgiver.

Det er således den skattepligtige selv – eventuelt med bistand fra dennes rådgiver – som skal sikre sig, at relevant ikke-offentliggjort praksis bliver inddraget i sagen på rette tidspunkt.

Som følge af den positive betydning ikke-offentliggjort praksis kan have for den konkrete skatte- eller afgiftsyder ved afgørelsen af en tvist med Skatteforvaltningen, er det vigtigt, at overvejelser herom inddrages. Om betydningen af ikke-offentliggjort praksis henvises i øvrigt til vores artikel *"Ikke-offentliggjort praksis samt udsagn"* fra Fagligt indstik, marts 2021.

Afgørelse af tvister

Kan der ikke opnås enighed med Skatteforvaltningen, vil resultatet ofte være en klage- eller domstolssag, hvor der tillige vil skulle fastlægges en strategi for den videre sagsførelse.

Denne strategi vil næsten undtagelsesvist være afhængig af den tidligere kommunikation med Skatteforvaltningen, hvorfor det således også er relevant at tage højde for en sådan strategifastlæggelse allerede ved første henvendelse fra Skatteforvaltningen, såfremt der er udsigt til en tvist.

Endelig er det videre relevant at gøre sig overvejelser om, hvorvidt det er aktuelt at anvende reglerne for omgørelse, selvangivelsesomvalg eller påberåbe sig et skatteforbehold efter reglerne i skatteforvaltningslovens §§ 28-30.

Afsluttende bemærkninger

En tvist med Skatteforvaltningen vil i sagens natur kunne fremkomme i mange forskellige afskygninger og vil i høj grad afhænge af de konkrete forhold. Nogle henvendelser fra Skatteforvaltningen slutter ved materialeindkaldelsen, mens andre bliver til klage- og domstolssager.

Det er derfor heller ikke muligt at opstille generelle retningslinjer for, hvorledes en kommunikation med Skatteforvaltningen generelt skal tilrettelægges, idet den altid bør tage afsæt i de for sagen særlige forhold, herunder praksis og den givne retssikkerhed inden for det pågældende skatte- eller afgiftsområde. Omvendt er der flere forhold, som undtagelsesvist altid bør overvejes, og vi har med denne artikel omtalt nogle af disse.

Strategien for en god håndtering af en tvist med Skatteforvaltningen bør derfor også tilrettelægges med afsæt i en årelang erfaring med håndtering af netop dialog med Skatteforvaltningen og efterfølgende førelse af skatte- og afgiftssager, da den indledende dialog meget vel senere kan vise sig at få afgørende betydning. Dette hvis en tvist måtte ende der, hvor den senere skal afgøres af et ankenævn, Landsskatteretten eller domstolene, herunder ultimativt Højesteret. Det er derfor vigtigt, at dialogen med Skatteforvaltningen tages meget seriøst allerede fra første henvendelse.